

“Nuestra vida se hace bella y feliz cuando esperamos a alguien querido e importante. Que este Adviento nos ayude a transformar la esperanza en la certeza de que Aquel que esperamos nos ama y no nos abandona nunca.”

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

LA ALEGRÍA MISIONERA

† Francesc, obispo de Menorca

Queridos hermanos:

El Evangelio sólo se puede proclamar de modo convincente cuando estamos llenos de la alegría que nace del encuentro con Cristo, de la certeza de ser amados por Él, de ser sus amigos. Todo ello genera en nosotros un gozo grande, un “gozo en el Espíritu Santo” (Rm 14,17), que acontece sobre todo en nuestro interior. La alegría del Evangelio no tiene nada que ver con las efímeras ofertas de placer que ofrece la sociedad tecnológica, ni con la posesión de bienes materiales o el reconocimiento y aplausos que nos puedan otorgar los demás. Es una alegría que brota espontáneamente de la experiencia del amor incondicional de Dios, que se nos ha manifestado en Jesucristo.

Esta alegría es misionera, como no se cansa de repetir el Papa Francisco. Quien acoge el amor de Dios, “¿cómo puede contener el deseo de comunicarlo a otros?” (EG, 8). La alegría nos pone en camino para sembrar siempre de nuevo, para ir siempre más allá. Necesitamos comunicar a los otros lo que hemos descubierto, aquello que nos ayuda a vivir y nos da esperanza (cf. EG 121). Sabemos muy bien que con Cristo la vida es mucho más plena y que “con Él es más fácil encontrarle un sentido a todo. Por eso evangelizamos” (EG 266). En otro lugar

escribió el Papa: “Quien cree nunca está solo, porque la fe tiende a difundirse, a compartir su alegría con otros” (LF 39). La alegría del Evangelio se contagia y transmite a quienes están a nuestro alrededor. Quien está lleno de esta alegría se convierte en un manantial que desborda y refresca a los que tiene a su lado.

Además, esta alegría es fecunda, porque nos conduce a abandonar esquemas anquilosados y recuperar la frescura del Evangelio. Nos hace proyectar nuevas formas de acercarnos a los hombres y mujeres de nuestro

tiempo, sin miedo a abandonar aquellas antiguas costumbres y lenguajes que no resultan evangelizadores. Y nos llena de entusiasmo para poder llevar a cabo la transformación misionera de nuestra Iglesia, poniéndolo todo al servicio del anuncio de la alegría del Evangelio (cf. EG 27).

Cuando el desánimo y la tristeza invaden nuestro corazón, nos volvemos estériles. El creyente mira con optimismo la realidad porque confía en la iniciativa de Dios. Por eso, vive las dificultades como oportunidades para crecer y descubre luz aún en medio de la oscuridad. El pesimismo es estéril, dice el Papa. “Nadie puede emprender una lucha si de antemano no confía plenamente en el triunfo” (EG 85). No se evangeliza con cara de pepinillos en vinagre.

El entusiasmo evangelizador se apoya también en la convicción de que el Evangelio que predicamos responde a las necesidades más profundas de las personas. Tenemos un tesoro que puede llenar de vida a los demás, un mensaje que no desilusiona, una respuesta que alcanza lo más hondo del corazón del hombre y lo eleva (cf. EG 265).

A Cristo sólo se le puede anunciar desde la alegría. “¡No nos dejemos robar nunca la alegría misionera!” (EG 83).

la notícia

El bisbe de Menorca es reunirà amb el papa Francesc a Roma el gener de 2022

El bisbe de Menorca, Francesc Conesa, realitzarà la visita ad limina del 10 al 15 de gener de 2022, amb els bisbes de la província eclesiàstica de València, de la qual formam part. Amb motiu d'aquesta visita, Mons. Francesc ha dirigit una carta a tots els fidels comunicant-ne els detalls:

“Aquesta visita és, abans de res, expressió de la comunió de la nostra Església de Menorca amb el Papa, successor de Pere, i, través del seu ministeri, amb tota l'Església.” “La visita ad limina té 2 finalitats principals: trobar-se amb el Sant Pare i visitar els sepul-

crs dels Apòstols Pere i Pau, columnes de l'Església. (...). La meva voluntat és fer partícip al Papa dels nostres desitjos de créixer com a Església que surt a les places i camins a anunciar l'Evangelí”, destaca el nostre Bisbe.

“Aquesta visita al Papa es completa amb l'encontre amb els diversos organismes de la Seu Apostòlica que estan al nostre servei. Visitarem les principals Congregacions per tractar assumptes relacionats amb els sacerdots, les missions, el culte diví, la catequesi, la família, els religiosos, el laïcat, la Secretaria del Sínode, etc”.

Escaneja el Codi QR per a llegir la carta completa del Bisbe (disponible en català i castellà):

Diumenge Tercer d'Advent

Lectura del llibre del profeta Sofonies

3, 14-18a

Crida de goig, ciutat de Sion. Aclama, Israel. Alegra't i celebra-ho de tot cor, ciutat de Jerusalem. El Senyor ha tret fora els qui et condemnaven, ha fet fugir els teus enemics. Tens dins tu el Senyor, rei d'Israel, no veuràs mai més cap desastre. Aquell dia diran a Jerusalem: -"No tenguis por, Sion, no deixis caure les mans, el Senyor, el teu Déu, el tens a dins, com a Salvador poderós; per tu s'ha transportat d'alegria, et renova el seu amor, està de festa i crida de goig com en dies de festa."

Salm responsorial Is 12,2. 3-4bcd, 5-6

R: **Aclama de goig perquè el Sant d'Israel és gran a la teva ciutat.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

4, 4-7

Germans: Viviu sempre contents en el Senyor; ho repetesc, viviu contents. Que tothom vos conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presentau a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa allò que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluc

3, 10-18

En aquell temps, la gent demanava a Joan: -"Així, doncs, què hem de fer?" Ell els responia: -"Qui tenguí dos vestits, que en doni al qui no en té, i qui tenguí menjar que el compartesqui també amb els altres." Entre els qui anaven a fer-se batiar, hi havia també uns cobradors d'imposts que li deien: -"I nosaltres, mestre, ¿què hem de fer?" Ell els contestà: -"No exigíeu més d'allò que està establert." Igualment uns guardes li demanaven: -"¿Què hem de fer també nosaltres?" Ell els deia: -"No forceu ningú amenant de maltractar-lo o de denunciar-lo; acontentau-vos de la vostra soldada." La gent, que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no seria per ventura el Messies. Ell respongué dient a tothom: -"Jo us batiï només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tant poderós que no som digne ni de deslligar-li el calçat. Ell vos batiarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar la seva era; el blat l'entrarà en el seu graner, però la palla, la cremarà en un foc que no s'apaga." Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

Lectura de la profecia de Sofonías

3, 14-18a

Alégrate, hija de Sión, grita de gozo Israel; regocíjate y disfruta con todo tu ser, hija de Jerusalén. El Señor ha revocado tu sentencia, ha expulsado a tu enemigo. El rey de Israel, el Señor, está en medio de ti, no temas mal alguno. Aquel día se dirá a Jerusalén: «¡No temas!, ¡Sión, no desfallezcas!» El Señor, tu Dios, está en medio de ti, valiente y salvador; se alegra y goza contigo, te renueva con su amor; exulta y se alegra contigo como en día de fiesta.

Salmo responsorial Is 12, 2-3. 4bcd. 5-6

R: **Gritad jubilosos: «Qué grande es en medio de ti el Santo de Israel.»**

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

4, 4-7

Hermanos: Alegraos siempre en el Señor; os lo repito, alegraos. Que vuestra medida la conozca todo el mundo. El Señor está cerca. Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y en la súplica, con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que supera todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

3, 10-18

En aquel tiempo, la gente preguntaba a Juan: «¿Entonces, qué debemos hacer?». Él contestaba: «El que tenga dos túnicas, que comparta con el que no tiene; y el que tenga comida, haga lo mismo». Vinieron también a bautizarse unos publicanos y le preguntaron: «Maestro, ¿qué debemos hacer nosotros?». Él les contestó: «No exijáis más de lo establecido». Unos soldados igualmente le preguntaban: «Y nosotros ¿qué debemos hacer?». Él les contestó: «No hagáis extorsión ni os aprovechéis de nadie con falsas denuncias, sino contentaos con la paga». Como el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego; en su mano tiene el bieldo para aventar su parva, reunir su trigo en el granero y quemar la paja en una hoguera que no se apaga». Con estas y otras muchas exhortaciones, anunciaba al pueblo el Evangelio.

“Què hem de fer?”

En aquest tercer diumenge d'Advent, Lluc segueix parlant-nos de Joan Baptista, senyal que la seva predicació fou molt important en l'anunci de la Bona Nova i tingué un gran impacte entre els seus seguidors i tots els qui l'escoltaven. S'ha de dir que a les seves paraules posava un èmfasi especial en el judici, amb un cert to amenaçador, i són molts -gent del poble, cobradors d'imposts, soldats, militars de l'exèrcit romà d'ocupació- els qui, preocupats, li adrecen la mateixa pregunta: “Què hem de fer?” Senten la necessitat de conversió però no saben ben bé com dur-la a terme. Joan no exigeix un canvi dràstic de vida; els mostra, simplement, que la conversió s'ha de manifestar en la recerca de la justícia i la solidaritat per saber compartir amb els més pobres i desvalguts. I, als qui tenen un cert poder, simplement els diu que exerceixin el seu càrrec amb honradesa, sense abusos. Aquest pla és aplicable als nostres dies: que els poders polítics, econòmics... no caiguin en la corrupció sinó que cerquin el bé comú; i que tots, en general, siguem sensibles al sofriment de milions de persones, ocasionat moltes vegades per les injustícies del món, i açò ens dugui a viure més sobriament i a no deixar-nos endur pel brutal consumisme actual, per tal que la solidaritat -en tots els sentits- formi part de la nostra vida diària i no solament de forma puntual davant una calamitat.

L'expectació que provocà el Baptista va fer pensar a molts que eren davant del Messies. Però Joan frissa a desfer aquest malentès. Ell només l'anuncia i, quan el Fill de Déu comenci el seu ministeri, Joan anirà desapareixent perquè el vertader protagonista és Jesucrist. Joan ens dirigeix aquestes exhortacions per conduir-nos fins a Jesús. Aquest és, precisament, l'objectiu diocesà d'enguany a Menorca: “Una Església que surt a anunciar l'evangelí”, es tracta de mostrar Jesucrist amb entusiasme, propiciar una autèntica trobada amb ell, perquè aquest encontre porta a un profund canvi de vida.

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salm de la 3ª Setmana

Di. 13, Santa Llúcia, verge i màrtir (MO): Nm 24, 28-32.
2-7. 15-17a / Sal 24 / Mt 21, 23-27.

Dt. 14, Sant Joan de la Creu, prevere i doctor de l'Església (MO): Sof 3, 1-2. 9-13 / Sal 33 / Mt 21,

Dc. 15, Fèria: Is 45, 6c-8. 18. 21b-25 / Sal 84 / Lc 7, 19-23.

Dj. 16, Fèria: Is 54, 1-10 / Sal 29 / Lc 7, 24-30.

Dv. 17, Fèria: Gn 49, 1-2. 8-10 / Sal 71 / Mt 1, 1-17.

Ds. 18, Fèria: Jr 23, 5-8 / Sal 71 / Mt 1, 18-24.

Dg. 19, Quart d'Advent: Mq 5, 1-4a / Sal 79 / He 10, 5-10 / Lc 1, 39-45.

testimonis de fe

La fe més enllà de les fronteres

Des de petita, els meus pares m'han sabut guiar pel camí de la fe fins que he estat capaç de caminar-hi per jo mateixa. Anar a la parròquia, a catequesi o unir-me a Caritas com a voluntària han estat potser els passos més tangibles que m'han conduït a ser qui sóc avui, i que seguiran condicionant la persona que seré demà.

Sent la fe com un camí, no només de creure, sinó de veure, fer i créixer. D'aprendre, sobretot. I és, precisament això, el que intent seguir fent amb cada oportunitat que se m'ofereix, amb cada petit detall de la meva vida quotidiana, sigui a on sigui, i amb qui sigui. Perquè he après que la fe és també compartir i donar testimoni, transmetre als altres aquest tresor amb el qual he tingut l'oportunitat de créixer i identificar-me.

Així, la fe és per a mi una força transformadora que em motiva a seguir

endavant, i és precisament en la cooperació internacional de Caritas on hi he vist reflectida amb més força aquesta premissa. I és que, com a persona, cristiana i com a jove, res humà pot resultar-me aliè: més enllà de les fronteres més prohibitives emergeixen clars símbols d'esperança, manifestats en aquelles persones que treballen juntes per un objectiu comú. Una força suau però imparabile moguda per aquesta fe, amb ànsia de fer realitat un món millor.

Clara Casanovas Florit

una església que anuncia l'evangeli

Un anunci actual (07)

Possiblement recordis aquell passatge on dos deixebles demanen a Jesús on viu i ell els convida dient "veniu i ho veureu", i un dels deixebles fins i tot recorda l'hora d'aquesta trobada (cf. Jn 1,35ss). Si el que vols és propiciar una trobada amb Jesús no pot ser que comencis la teva exposició presentant els arguments científics que demostren la historicitat de Jesús, ni la raonabilitat de la fe, ni les

cinc vies tomistes que demostren l'existència de Déu. Aquest no és el camí del primer anunci.

El primer anunci ha de remarcar la trobada amb Jesús aquí i ara. No es tracta d'un personatge del passat, no es tracta d'un model ètic a seguir, és una persona que realment viu amb qui et pots relacionar aquí i ara. El tret característic del primer anunci no es basa en la capacitat d'argumentar i analitzar, sinó en la capacitat de confiar: has de convidar a la persona concreta a confiar en Jesús.

Que Jesús sigui real i estigui viu et permet mantenir una relació amb ell, és una invitació a deixar-te tocar el cor, a saber descobrir què duus dins, a què aspiris en la vida, quin paper hi juga Déu en el teu dia a dia, i fins a on estaries disposat a deixar que Jesús transformés la teva vida. Això t'ajuda a veure que la fe cristiana no comença amb l'aplicació de principis doctrinals o regles morals, sinó que és un demanar-se constantment: què vol Déu de mi avui?

Àrea de l'Anunci

l'entrevista a:

JOSÉ LUIS SEGOVIA BERNABÉ

Vicario episcopal de pastoral e innovación social de la archidiócesis de Madrid y profesor de Teología Pastoral Social. El viernes 17 de diciembre impartirá la segunda charla de teología del curso sobre la Doctrina Social de la Iglesia en el Seminario Diocesano, en Ciudadella.

¿Qué es la Doctrina Social de la Iglesia?

-Me gusta la definición de San Juan Pablo II: "Cuidadosa formulación de una atenta reflexión sobre la compleja realidad de la vida de la persona en sociedad y en el contexto internacional a la luz de la fe y la tradición eclesial". Hoy añadiríamos "la Casa común".

¿En qué principios se basa?

-Supone una lectura creyente de la realidad. Implica que la vida, la historia, el libro de la naturaleza, el clamor de los pobres o el anhelo de justicia de la humanidad son lugares de experiencia teológica. Sus principios son la dignidad inquebrantable de la persona humana, el bien común, el destino universal de los bienes de la tierra, la solidaridad, la subsidiariedad y la participación.

¿Cuáles son sus objetivos?

-Ayudar a los cristianos a poner en práctica la dimensión pública de su fe. También pretende establecer principios generales, juicios contingentes que ayuden a valorar la realidad y marcar directrices para la acción. Pretende conocer la realidad y fecundarla con el evangelio de lo social.

¿Cómo se plantea la situación de los inmigrantes?

-Se trata de un fenómeno estructural y permanente en la historia. Ahora nos toca más de cerca para lo bueno y para lo malo. Lo primero que hay que recordar es que se trata de personas a las que no podemos tratar peor que a las aves que se desplazan entre continentes. La DSI ha establecido un marco con tres elementos fundamentales: 1. El derecho a no tener que migrar porque aseguremos a cada pueblo la dignidad de vida para todos sus miembros. 2. El derecho a desplazarse buscando un futuro mejor para su familia porque "la tierra es de Dios" dice el Levítico. 3.- El deber de acogida y hospitalidad hacia las personas desplazadas. El Papa Francisco lo resume todo en sus famosos verbos: acoger, proteger, promover e integrar.

¿Cuál será el esquema o planteamiento de su charla?

-Voy a exponer la enseñanza de la Doctrina Social de la Iglesia sobre la realidad migratoria y, a continuación, compartir las experiencias preciosas de enriquecimiento y rejuvenecimiento de la comunidad cristiana y de la sociedad madrileña gracias a la inmigración desde la experiencia de la Mesa diocesana por la Hospitalidad.

Toni Olives

agenda

✍ Recés dels preveres

Dimecres 15 de desembre recés del preveres, a partir de les 10.30 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

✍ Segona jornada de teologia

Divendres 17 de desembre xerrada a càrrec del prevere i professor José Luis Segovia Bernabé sobre el tema "la Doctrina Social de l'Església: immigració". Serà a les 20.30 h al Seminari Diocesà, a Ciutadella.

✍ "Llum de la Pau de Betlem"

Els Escoltes repartiran la Llum de la Pau de Betlem, dissabte 18 de desembre, a les 17 h, al Santuari de la Mare de Déu del Toro. Amb aquest acte es clausurarà el 50è aniversari de l'entitat.

✍ "Els Pastorets"

Representació d'aquesta tradicional obra a la Sala d'Actes de Sant Miquel de Ciutadella els dies 17, 18, 19 i 26 de desembre, i el 2 de gener. Venda anticipada d'entrades a la taquilla (C/Andrones 23, Ciutadella) els dies 15 i 16 de desembre de 19.30 h a 21 h.

✍ Inauguració 50a exposició Diorames de Nadal

Divendres 17 de desembre, a les 20 h, inauguració de la 50a exposició de Diorames, a la sala d'exposicions Sant Antoni, Maó.

✍ Inauguració del Pessebre del Santuari de Maria Auxiliadora

Dissabte 18 de desembre, a les 19.15 h, benedicció del Pessebre del Santuari de Maria Auxiliadora "Calós", promogut i realitzat per la Unió d'Antics Alumnes. Després de l'Eucaristia, a les 20.30 h, concert a càrrec de la coral "S'Estel".

✍ Celebracions penitencials d'Advent 2021

Arxiprestat del Centre:

-Dimarts 14 de desembre, a les 17.30 h, a la parròquia de Sant Antoni de Fornells.

-Divendres 17 de desembre, a les 19.45 h, a la parròquia de Sant Martí des Mercadal.

-Dissabte 18 de desembre, a les 18.30 h, a la parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior.

notícies nostres

Dedicació del temple parroquial de Sant Rafel

El 27 de novembre el bisbe Francesc va presidir la celebració de la dedicació del temple parroquial de Sant Rafel i la consagració del nou altar després de les profundes obres de remodelació i reforma. Aquesta església és una nova casa per a la comunitat de Sant Rafel, que aquests dies complia 50 anys de vida.

El nostre Bisbe va agrair a totes les persones que han contribuït a aquesta reforma i va donar l'enhorabona a la comunitat i al seu pastor Mn. Joan Camps. A més, va reflexionar amb els fidels que "més important que les pedres que formen l'edifici material és la comunitat cristi-

ana que en ell viu i celebra la seva fe i que està cridada a ser el vertader temple de Déu." Des de molt antic, l'Església dedica amb una cerimònia solemne els temples que destina de manera exclusiva a la pregària i el culte a Déu.

Vigília amb Nostra Senyora dels Dolors "La Soledad"

Recentment la Confraria de Nostra Senyora dels Dolors "La Soledad" ha celebrat a la parròquia de Santa Maria de Maó una Vigília, presidida pel consiliari i rector Mn. Joan Miquel Sastre, amb assistència dels Confreres i representacions de les Confraries germanes radicades a la Parròquia. Després d'una Monició introductòria a càrrec del Germà Major de la Confraria, Antonio Martín Portella, es va procedir a l'exposició del Santíssim, el rès de Vespres, pregàries, oració pels difunts, lloances, benedicció i reserva del Santíssim. L'organista Ana Periano va estar acompanyant durant tot l'acte els cants. Finalment, amb el cant de la Salve Regina es va donar per conclòs l'acte.

El obispado de Menorca envía 18.600 euros a La Palma

La Diócesis de Menorca ha enviado al Obispado de Tenerife la cantidad de 18.600 € con el fin de que sean destinados a ayudar a los damnificados por el volcán de La Palma. Así lo ha comunicado el obispo de Menorca, Mons. Francisco Conesa, a Mons. Bernardo Álvarez, obispo de Tenerife. Nuestro Obispo manifiesta el "sentimiento solidario de las gentes de Menorca en relación con la persistente desgracia causada por el volcán de La Palma" y le asegura: "Nos sentimos muy unidos a vosotros y seguimos rezando por el fin de esta situación. Contad con nosotros si seguís necesitando ayuda.

El dinero que se ha enviado es el 1% de los ingresos que el Obispado tuvo el año 2020 y que habitualmente se dedica a atender emergencias humanitarias y acciones solidarias. Al mismo tiempo, la diócesis de Menorca invita a los fieles a mostrar su solidaridad a tra-

vés de las cuentas de emergencia abiertas por Caritas Tenerife, el obispado de Tenerife y otras entidades de ayuda social. Con ese fin, Caritas Tenerife ha habilitado la cuenta corriente **ES02 2100 6722 6122 0073 3169**. También se pueden realizar aportaciones a través del código **03762** del sistema **BIZUM**, la aplicación bancaria que podemos descargar en nuestros teléfonos móviles.

